Dosarul nr. 21r-543/25
1-25010255-02-21r-28052025
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Cheptea Cristina

D E C I Z I E
În numele Legii

25 iunie 2026 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

examinând în ședință de judecată publică, în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul declarat de către condamnatul Lescov Igor *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Lescov Igor ***** privind aplicarea Legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, prin prisma prevederilor art. 10/1 Cod penal al RM.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 27.01.2025 – 24.04.2025.
Instanța de recurs: 28.05.2025 – 25.06.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, –

C O N S T A T Ă:

La data de 27.01.2025, condamnatul Lescov Igor ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind aplicarea în privința sa a legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, în temeiul art. 10/1 Cod penal al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, a fost respinsă cererea condamnatului Lescov Igor ***** privind aplicarea Legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, prin prisma prevederilor art. 10/1 Cod penal al RM.

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, condamnatul Lescov Igor ***** a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat admiterea acestuia, cu casarea încheierii, pe motiv că prima instanța nu a examinat caza obiectul si sub toate aspecte.

Conform art.447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații

publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

*Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de către condamnatul Lescov Igor *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, este nefondat și pasibilă de a fi respins, din următoarele considerente.*

Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.”

Potrivit art. 448 Cod de procedură penală al RM, „(1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

În conformitate art.449 alin.(1), pct.1), lit. a) Cod de procedură penală, „Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: recursul este nefondat.”

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că la examinarea cererii condamnatului Lescov Igor *****, cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, instanța de fond nu a comis careva erori, or, încheierea contestată este una justificată și motivată.

Analizând normele de drept aplicabile cazului, instanța de recurs stabilește, că potrivit art.469 alin.(1), pct. 14) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, și anume: 14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 și 10^1 din Codul penal), precum și excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.

Iar potrivit art.471 alin.(1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art.266 și 267 din Codul de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul

condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3) și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

Conform prevederilor art. 10 din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Potrivit art. 10^1 din Codul penal, dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită. Dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiune pe viață și până la executarea ei, a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă numai pedeapsa închisorii, pedeapsa detențiunii pe viață se înlocuiește cu maximul pedepsei închisorii, prevăzută de legea nouă pentru acea infracțiune. Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu munca neremunerată în folosul comunității, dacă nu sânt interdicții pentru aplicarea acesteia, fără a se putea depăși maximul prevăzut de legea nouă. Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amendă, fără a se depăși maximul prevăzut în legea nouă. Ținându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, executarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității sau, după caz, a amenzii poate fi înlăturată în întregime sau în parte. Pedepsele complementare, măsurile de siguranță neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă mai favorabilă se execută în conținutul și limitele prevăzute de această lege. Dacă o dispoziție din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ține seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispozițiilor alin.(1)-(4), (6) Dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică, indiferent de categoria și mărimea sancțiunii prevăzute. În cazul în care, în temeiul efectului retroactiv al legii penale, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, instanța de judecată, soluționând chestiunea privind executarea hotărârii respective, va recalifica fapta și va aplica pedeapsa prin fixarea maximului sancțiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, dacă pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă este mai mare decât maximul prevăzut de legea penală nouă, sau va menține pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă.

Din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2023, Lescov Igor a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii, prevăzută la art. 42 alin. 3 și 4, art. 188 alin. 2 lit. b) CP al RM, la

9 ani închisoare penitenciar tip semiînchis, iar prin prisma art. 84 alin. 4 și art. 87 alin. 1 CP al RM, prin cumul total al pedepselor (stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani prin care a fost condamnat în art. 264/1 alin. 1 CP al RM) i s-a stabilit pedeapsa definitivă 9 ani 35 zile închisoare, cu executare în penitenciar tip semiînchis și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în termenul executării pedepsei fiind inclusă și perioada deținerii în arest preventiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2024, sentința a fost casată parțial în latura penală, pronunțându-se o nouă hotărâre, prin care în privința lui Lescov Igor au fost aplicate prevederile art. 385 alin. 5 CPP al RM, pedeapsa de 9 ani 35 zile închisoare fiind redusă cu 72 zile.

La data de 27.01.2025, condamnatul Lescov Igor ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind aplicarea în privința sa a legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, în temeiul art. 10/1 Cod penal al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, a fost respinsă cererea condamnatului Lescov Igor ***** privind aplicarea Legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, prin prisma prevederilor art. 10/1 Cod penal al RM.

Raportând materialele cauzei la prevederile legale, Colegiul penal constată că, ultimele au fost respectate întocmai de către instanță în sensul că cauza a fost examinată sub toate aspectele, obiectiv și multiaspectual, dând o apreciere obiectivă probelor și, prin urmare concluzia instanței este în justificată și întemeiată în raport cu circumstanțele pricinii.

Or, instanța de recurs a constatat faptul că instanța de judecată a studiat minuțios toate circumstanțele cauzei și a verificat și analizat fiecare probă prezentată de către participanții la proces, ca urmare a dat o apreciere fiecărei probe și în ansamblu a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

În acest sens Colegiul penal conchide că condamnatul a solicitat aplicarea dispozițiilor art.10 și art.10/1 Cod penal al Republicii Moldova, invocând incidența legii penale mai favorabile urmare a modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 245–246 din 07.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Analizând conținutul Legii nr.136 din 06.06.2024, se constată că, deși aceasta a adus modificări unor dispoziții din Codul penal, nu au fost operate modificări asupra articolului 188 Cod penal, fapt ce denotă că, în privința condamnatului sunt inaplicabile prevederile date, or, instanța de judecată în mod întemeiat a constatat că în speță nu atestă temeiuri de a interveni în încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului sau în partea pedepsei stabilite, întrucât nu a intervenit nicio modificare a normei de incriminare aplicabile în cauză, iar pedeapsa stabilită prin hotărârea definitivă se încadrează în limitele prevăzute de legea în vigoare, nu poate fi invocată existența unei legi penale mai favorabile în sensul art.10 sau art.10/1 Cod penal.

Instanța de recurs a analizat posibilitatea de a aplica legea penală mai favorabilă conform art.10/1 Cod penal, care permite reducerea pedepsei, după condamnare, în cazul în care apare o lege ulterioară mai blândă și a constatat că legea penală mai favorabilă se poate aplica doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: pedeapsa nu a fost complet executată (adică persoana încă se află în executarea sancțiunii), a intervenit o

lege nouă, care prevede aceeași pedeapsă, dar cu un maxim mai mic sau, implicit, o pedeapsă mai ușoară pentru aceeași faptă.

În acest context, instanța de recurs reține neîntrunirea acestor condiții, în contextul în care nu a intervenit o lege nouă care să reducă limitele pedepsei pentru infracțiunea săvârșită. Deci, legea penală mai favorabilă nu este aplicabilă în acest caz, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale prevăzute de art.10/1 Cod penal, or norma penală nu a suferit o modificare favorabilă.

Astfel, analizând încheierea instanței de fond în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva soluția, inclusiv analiza argumentelor principale ale condamnatului în cererea sa privind aplicarea prevederilor art.10 și 10/1 Cod penal, Colegiul penal observă că instanța de fond a oferit o motivare amplă și temeinică a soluției pronunțate, astfel încât, s-a expus asupra tuturor argumentelor înaintate și a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, precum și a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar într-un final just a ajuns la concluzia respingerii cererii condamnatului Lescov Igor *****, cu privire la aplicarea efectului retroactiv al legii penale și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, ca fiind neîntemeiată.

Tot aici, Colegiul ține să menționeze că, CtEDO în cauza Van de Hurk vs. Țările de Jos din 19.04.1994, a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. Concomitent, în cadrul hotărârii Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par.27, Curtea a subliniat întinderea acestei obligații derivând din natura hotărârii și fiind determinată de circumstanțele cauzei, instanța urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei, iar alte argumente pertinente și importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

În asemenea împrejurări nu pot fi reținute criticele formulate de condamnatul Lescov Igor ***** împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, deoarece sunt nejustificate și se combat prin constatările menționate supra.

În această ordine de idei, cererea de recurs înaintată de condamnatul Lescov Igor *****, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a încheierii contestate, în contextul în care instanța de fond a luat în considerație toate argumentele expuse în cadrul cercetării judecătorești și corect a ajuns la concluzia netemeiniciei cu privire la ușurarea pedepsei stabilite condamnatului.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul condamnatului Lescov Igor ***** și menține fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2025, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Lescov Igor ***** privind aplicarea Legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, prin prisma prevederilor art. 10/1 Cod penal al RM.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ion Bulhac

Judecători: Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc